

ders Togt kunde affluttet saa meget tidligere, altsaa 21de Januar 1880. Ifle destomindre fik Chefen under 6te December Ordre til at forblive paa Stationen, medens Bevilling til at forlænge Togtet optoges paa det den 18de December forelagte Tillægsbevillingsforslag for 1879—80. Naar henses til den Tid, som Korvettens Hjemfaldelse maatte tage, og den Tid, som Behandlingen af det sædvanlige Tillægsbevillingsforslag altid tager, saa maatte Forlængelsen af Korvettens Togt med Rette betragtes som en fuldbyrdet Kjendsgjerning, foretaget uden Bevilling paa Regjeringens Ansvar, og det kan heller næppe siges, at Bevillingen var søgt saa tidlig som muligt. For det Første maatte den forestaaende nye Arbejdsordning i Vestindien være forudsat og navnlig ogsaa saa tidlig, at Planen om at have et Stationsstrib derovre den 1ste Oktober kunde have fundet sit Udtryk paa Finantsloven for 1879—80. Dernæst kunde Bevilling være søgt ved Rigsdagsfamlingens Begyndelse saa tidligt, at en Beslutning af Rigsdagen desangaaende kunde have faaet praktisk Betydning. Da Afstemningen over Tillægsbevillingen først faldt den 5te April 1880, kunde den altsaa kun faae formel Betydning, og dette blev ogsaa udtrykkelig udtalt i Folkethinget af Ordføreren og Andre, som bemærkede, at naar den søgte Efterbevilling nu negtedes, saa var det — næst en Henvisning til Statsrevisionen — en Indsigelse imod den af Regjeringen forrige Sommer tagne Beslutning. Da Folkethinget imidlertid den 27de Februar 1880 allerede havde vedtaget en Bevilling til Togtets Afslutning i Løbet af 2 Maaneder af det nye Finantsaar, tyder dette paa, at en forudført Bevilling for den forløbne Tid vel heller neppe havde mødt Modstand, og under denne Forudsætning slutter Udvalget sig til Statsrevisionens Indstilling om, at den omhandlede Post passerer.

Med Henvisning til den Indstilling, hvorved en Udgiftspost henvises til Behandling af Statsrevisionen for næste Aar, skal man, idet man ganske billiger denne Indstilling, tilføje, at det neppe i alle Tilfælde kan anses

tilstrækkeligt, at Statsrevisionen i sin Betænkning tager Forbehold med Hensyn til Poster, som den udsætter at behandle endelig, indtil fylbdige Oplysninger foreligge adaare; thi det kunde vel betvivles, om Rigsdagen med Tøje kan vende tilbage til en Post paa et Statsregnskab, for hvilket det uden Forbehold for det paagældende Punkts Vedkommende har frasagt sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende. Denne Betragtning vil foranledige Udvalget til i Indstillingerne om Regnskabet for 1879—80 at foreslaa et Forbehold, der vil være Forudsætningen for Behandlingen af Indstillingspunkt 4 angaaende Regnskabet for 1880—81. Den samme Opfattelse foranlediger Udvalget til i Hensyn til Statsrevisionens Ytringer Pag. 284 at gjøre udtrykkelig Indstilling om, at Statsrevisionen for 1881—82 vil have at behandle den i Statsregnskabet for 1880—81 § 26 opførte Post 37: Til Sø- og Kystforsvar 649,804 Kr. 38 Ø., eftersom Krupps Misligholdelse af Kontrakten om Levering af de 6 35½ Ctm. Kanoner allerede er indtraadt i det nævnte Finantsaar, medens det endnu ikke tilfulde kan overses, hvilke Virkninger Misligholdelsen endelig vil medføre.

Under Post b. indstiller Statsrevisionen en Overskridelse paa 98,694 Kr. 48 Ø. af en extraordinær Bevilling til Komplettering af Hærens Materiel — til at passere.

Af en Sum paa ialt ca. 340,000 Kr., der ved Tillægsbevillingslovsforslaget forlangtes til Anskaffelse af forskjelligt Materiel i Anledning af Hærlovstillæget af 25de Juli 1880, bevilgedes 200,000 Kr., idet det erkjendtes, at en ikke ringe Del af de omhandlede Anskaffelser vare begrundede, men at der blandt de opstillede Krav var adskillige, som ingenlunde kunde betragtes som Følger af Hærlovstillæget og derfor ikke burde have været opførte paa Tillægsbevillingsloven og endnu mindre afholdte uden Bevilling. Da dette imidlertid var Tilfældet, forsaavidt som Ministeriet havde oplyst, at hele Beløbet allerede var stillet til vedkommende militære Myndigheders Raadighed, saa opfordrede